KUIFJE
WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
NEGENDE JAARGANG
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts
9
IN DIT NUMMER :
MUSI - MASONGO
Een volledig verhaal
getekend door
RAYMOND REDING
en
DE TWEEDE OPGAVE
VAN ONZE
GROTE
PRIJSVRAAG
VOOR EEN WAARDE
van meer dan
200.000 FRANK

Hallo, papa ! Dag, kapitein !
Pamela ! Gekke meid ! Hoe durf je over een muur te springen met een paard dat er zo min voor gevoelend is als ik !
Eerlijk gezegd, Mr. Cavendish, ik snap niet waarom je hier je vacantie wil doorbrengen ?
Ach, beste vriend, sedert de dood van m'n vrouw ben ik overgeleverd aan de grillen van die wildzang ! Ik wou met haar naar de Côte d'Azur gaan, waar ze verkoos de moerassen, de muggen, kortom de wildernis !
Maar, papa, dat was toch een enige gelegenheid om de plantages te bezoeken ! Ik wist te voren niet eens waar ze gelegen waren en ik vind dit land verrukkelijk !
M'n dochter heeft zo van die eigenwijze ideeën ! Stel je voor dat ze een helicopter heeft besteld om reuzenapen of kannibalen te gaan ontdekken ! Zo'n waaghals !
Geloof me, juffrouw, de streek is gevaarlijk ! Ik vernam zo juist dat de « Luipaardmannen » weer op stap zijn, ze vormen een zeer gevaarlijke secte en het is best niet alleen op ontdekkingstocht te gaan !
Wees maar niet ongerust! Ik ga nooit wandelen zonder revolver en daarmee blaas ik een haars uit op 50 stappen !
Je bezoek deed me veel genoegen! Je bent hier altijd welkom !
Kan je me niet bij het benzinestation afzetten, kapitein ? Ik moet er m'n wagen terughalen !
M'n jeep staat klaar ! Stap maar in !
Arme papa ! Gelukkig is er de telefoon nog en kan hij z'n zaken van op afstand leiden ! Hij zou het anders geen twee dagen uithouden !
Je hebt je vader dus een rustkuur opgelegd en meteen kan je je hartje ophalen in de wildernis...
Ik hou van dit land en het leven hier ! Kijk, is de natuur niet veel mooier en geheimzinniger dan al de buildings van de 5th Avenue ?
Dat kind viel in het water !
Ik ga er naartoe !
!
HULP ! HULP !
Pamela ! Wacht ! Kom terug !
Kindje redden ! Kindje redden !
Prachtig ! Ze heeft het kleintje opgepikt... Ik zal haar deze stok toesteken, en haar aan wal trekken... HOOO !
Plotseling !
PAS OP ! PAS OP ! KROKO ! KROKO !

Op enkele meters van het jonge meisje verschijnt een reusachtige krokodil. De kapitein schiet zonder aarzelen en treft het dier vlak in het oog.

BANG BANG

Wildzang ! Wist je dan niet dat de stroom verpest is van krokodillen ?

Ik had zo'n lust voor een flinke crawl, kapitein!

MUSI MASONGO ! MUSI MASONGO !

Wat schreeuwen de inboorlingen ?

Wel ze doopten je juffrouw Wanghals ! Dat is het gebruik van de streek!

Tot weerziens, juffrouw Cavendish...

FILLING STATION

Daar even heb je me Pamela genoemd, waarom dan nu niet? Tussen ons is er nu die boze krokodil en de kogel, die zo schitterend z'n doel trof ! Ik sta bij jou in het krijt, kapitein !

Een week later...

N'gasi, dat wordt ernstig ! Heden morgen werden er weer drie negers gevonden... Alle drie vermoord door de « Luipaard-mannen » ! Maak de wagen startklaar, we gaan een klein onderzoek instellen langs de kant van de moerassen !

Het pad wordt smaller... We zijn er haast ! Zieze, we laten de jeep hier staan en leggen de rest van de weg te voet af !

Zonderling, geen levende ziel te bespeuren ! We zijn nochtans niet ver meer van het dorp !

Iedere beweging van de kapitein en zijn boy wordt echter van nabij gevolgd...

De tamtam roffelt al !... Men kondigt ons bezoek aan ! Niets gaat vlugger dan de nieuwsberichten in het oerwoud !

Daar zijn de hutten... Alles schijnt verlaten... Hé, hom eens hier ! Neen, ga niet lopen !

Doch op het ogenblik dat de kapitein vooruit loopt, springen er een dozijn « Luipaard-mannen » uit de bomen naar beneden...

De kapitein wordt in een aanval door overvallen...

Vlucht, N'gaci ! Ga halp halen !

BANG BANG

Verdraivels ! Ik moet vluchten anders zijn we alle twee verloren !

BANG

De kapitein wordt voor de leider van de « Luipaard-mannen » geleverd...

Dat moet de grote chef zijn... Ziet er angst gevaarlijk uit ! Ik hoop dat N'gaci de jeep terugvonden heeft !

De heure hop is er gelukkig in geslaagd met de jeep te vluchten. In dolle vaart gaat het door de wildernis...

De blanke man wil niet dat wij Menkes, de god van het mineras, offers brengen, dus zal de blanke sterven deze avond, als de zon het laagst aan de hemel staat...

Deze avond moet ik sterven... Zelfs indien N'gaci er in geslaagd is te ontsnappen kan de hulp niet voor heden avond hier zijn, dat is onmogelijk !

Ze verlopen enkele uren. De zon zakt naar de Kust Bergen, die de horizon afsnoeren. Voor deze bergen strekken zich de eindeloze moerassen uit. Men noemt deze streek Kwansi Bassabi of Koninkrijk van de Langzame Dood...

Waarom leiden ze me buiten het dorp ?

Wat betekent dat ? Waarom halen ze die mast neer ?

Nooit zag ik dat instrument...

Ha, ik begrijp wat die kerels van plan zijn !... Neen, het is te vreselijk ! Zouden ze me waarlijk in het moeras slingeren ?

Ik wist wel dat ik m'n leven niet in een bed zou eindigen maar aan een katapult gebonden... Neen, dat is al te erg ! Die canaillen !

De eksploitanten snijden met een touw de koorden over, waarmee de grote mast tegen de grond getrokken was en... de katapult schiet ontspannt zich plotseling...

De chef schreeuwt een bevel...

De houten zuil stijgt... stijgt nog en duikt dan in snelle vaart naar het midden van het moeras...

De « Luipaard-mannen » schreeuwen en dansen wild van vreugde. Hun slachtoffer kwam in de drassige grond terecht en zal sterven.

Niemand zou me hier kunnen uit redden. Je kan hier niet zwemmen en niet gaan... De grond beweegt en zakt in bij iedere stap...

Wat ? Ik word gek ! Neen, niet mogelijk... Dat is toch wel het geronk van een motor !

HULP !

Ja, dat is de kapitein ! Hij leeft nog! We moeten nog dalen... Neem mijn plaats aan het stuur over !

Pamela, die werkelijk van geen kleintje vervaard is, klimt onder haar helicopter, knoopt een touw om de spil, die beiden wielen verbindt, en roept :

Hou moed, kapitein ! Al de rest is kinderspel voor een waaghals als ik ! Nog even geduld !...

Pamela !

Pamela kon de lus om de houten paal werpen, die langzaam in het moeras wegzonk... Dan stijgt de helicopter en de kapitein wordt met een felle ruk uit het slijk getrokken en door de lucht meegevoerd... De « Luipaard-mannen » huilen van machteloze woede...

Enkele minuten later landt de helicopter veilig op een open plek in het woud...

Pamela, lieve waaghals, je bent werkelijk het knapste en het moedigste meisje ter wereld !

Over dit alles geen woord aan papa, begrepen ! Sedert enkele dagen zaag ik hem de oren van het hoofd om voor mijn feestdag een kleine straaljager te krijgen...

EINDE

Volgende week : DE PARADIJSVOGEL

EEN LIEDJE KLONK IN DE STRAAT

IN de straat van een oude stadswijk van Parijs werden plotseling deuren en vensters geopend en al de voorbijgangers bleven staan om te luisteren naar een aardig wijsje, dat de straat ineens zonniger en mooier maakte.

Al spoedig had iedereen de harmonikaspeler ontdekt. Het was een kleine jongen met een zwarte krullebol en grote bruine ogen, die met een lach op de lippen z'n kleine, bruine vingers vast en zeker op de witte toetsen zette.

— Hoe oud ben je ? vroeg een van de nieuwsgierige omstaanders.

— Zeven jaar, mijnheer.

— Je bent geen Parijzenaar, hé ?

— Ik ben een Italiaan en ik heet Walter Casenghi.

En Walter speelde lustig verder zonder zich te bekommeren om z'n publiek dat iedere minuut aangroeide.

— Hebben je ouders je uitgestuurd om in de straat te spelen ?

— Neen, mijn ouders weten niet eens dat ik hier ben.

— Wat wil je dan eigenlijk ?

— Geld verdienen, klonk het trots en z'n ogen fonkelden van vastberadenheid.

— Wat wil je aanvangen met dat geld ?

— Een van mijn kameraden heeft een ongeluk gehad. Hij kan slechts gaan met speciale schoenen en... zijn ouders hebben geen geld om die te kopen.

De jongen moest niet meer zeggen : het regende geldstukken en bankbiljetten in de muts, die hij naast zich op de grond had gelegd. Nog diezelfde dag zou Walter genoeg geld bij elkaar hebben.

Is dat niet mooi ?

Deze geschiedenis is echt gebeurd en de foto, die je hierbij ziet, is die van Walter Casenghi die harmonika speelt om de schoenen van zijn kameraad te verdienen.

Kuifje

Brievenbus

ALFRED LAING, VAN SCHAARBEEK, deelde me mede, dat hij de avonturen van Bento buitengewoon mooi vond, zowel de tekst als de tekening. « Kuifje » is het beste en mooist geïllustreerd weekblad dat er bestaat, verklaart hij enthousiast. Ik heb aan Willy Vandersteen een schets gevraagd, hij zal je die weldra sturen. Met mijn beste groeten.

HUYGHE R., VAN LONDERZEEL, zou graag een tekening hebben van het Duitse vliegtuig Messerschmidt. Dat toestel verschijnt in onze reeks Vliegtuigenchromo's « Zien en Weten » van de Kuifje's Bon. De gegevens over de Messerschmidt vind je in het album waarin deze chromo's kunnen geplaatst worden.

FAMAEY LUC, VAN MECHELEN, deelt me mede dat hij in zijn klas twee nieuwe Kuifjelezers aangeworven heeft. Dat is fijn, Luc. Hij vraagt me eveneens hoeveel mensen « Kuifje » lezen. Dat kan ik onmogelijk zeggen, aangezien één enkel nummer in zoveel handen komt. Wanneer men daarvoor rekening houdt, mag men wel zeggen dat « Kuifje » minstens door een miljoen lezers gelezen wordt.

BRAAKMAN ALFRED, 2e THEEMSSTRAAT, 12, HAARLEM-HOLLAND, zou graag willen corresponderen met een Kuifjeslezer van 15 à 16 jaar uit België. Men schrijve hem rechtstreeks.

VAN MIEKE SMALLE, een trouwe vriendin uit Zuid Afrika, kreeg ik met veel vertroging een prachtig Kerstkaartje met volgende tekst : Lek sitplek voor die kaggelvuur. Maar al is daar myle wat ons skei, Ons kan tleidewense stuur: My hartewens to hierdie mooi gety, Vir jou op Kerstdagsnur ! » Wanneer men die tekst tweemaal leest, zal men deze Zuid Afrikaanse wens wel verstaan. Beste dank, Micke.

FRANS VAN ZELM, VAN ELDIK VREDEHOFWEG 58, ROTTERDAM-O, HOLLAND, zou graag willen corresponderen met een Kuifjeslezer uit België van ongeveer 12 jaar. Zijn liefhebberijen zijn aquarium en helicopters. Hij zit in de zesde klas van de lagere school. Men schrijve hem rechtstreeks.

STOCKMAN JAN, MOLENSTRAAT 190, Eeklo, zou ook graag willen corresponderen en postzegels ruilen met een jongen niet ouder dan 13 jaar, en liefst uit Nederland.

RASSCHAERT KRISTIAAN, VAN WETTEREN, schreef me een zeer kort briefje om me te laten weten dat hij zeer verheugd is over de vlotschikking van « Kuifje » en « Het Gele Teken » liefst leest.

VERBUREN ROGER, VAN DENDERHOUTEM, schrijft me dat hij graag inlichtingen zou willen over Frankrijk. Wat wens je eigenlijk over Frankrijk te weten, Roger ? Stel je vraag eens wat nauwkeuriger, en dan kan ik je misschien wel helpen. Met mijn beste groeten.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

WIE ZICH OP GLADIJS WAAGT...

RACING CLUB VAN BRUSSEL
Stadion Drie Linden, Watermaal

GRATIS TOEGANGSBON

Met deze bon, heb je recht op een gratis plaats in de overdekte E-tribune, voor de lezers die nog geen 16 jaar geworden zijn.

4-3-54

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit :* Lombardstraat, 24, Brussel. P. Ch. R. 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc. — Gedrukt in België door : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.

Abonnementsprijzen :	*België*	*Buitenland en Belgisch Congo*
Drie maanden	70.— fr.	80.— fr.
Zes maanden	135.— fr.	155.— fr.
Één jaar	265.— fr.	300.— fr.

Kuifje-Holland — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.734. Abonn. : 4 fl. per kwartaal.

't Prinske

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

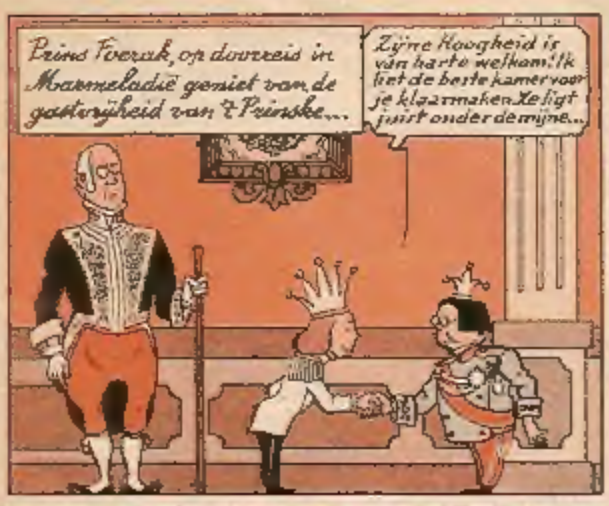

De schilder met het gouden hart

Vincent Van Gogh

Zelfportret

DE schilder die de zon borstelde zoals nooit iemand voor hem het deed, had geen zonnig leven. Hij bracht een nieuw element in de schilderkunst en dat werd in zijn tijd, tijdens zijn leven, niet gewaardeerd. Pas vijftig jaar na de dood van Vincent van Gogh, begon men in te zien wat een genaal schilder hij geweest was.

★

VINCENT VAN GOGH is een zoon van Noord Brabant, vermits hij te Zundert geboren werd. Toen hij zestien was ging hij naar Parijs om er, net als zijn broer Theo, in een kunsthandel te werken. Maar, dat vlotte niet. Vincent was een onafhankelijke en rusteloze geest en voelde zich geroepen om predikant te worden evenals zijn vader. Afgestudeerd, werd hij naar de Borinage gezonden om er te prediken voor de mijnwerkers. Vincent van Gogh zag de zwarte armoede die er toen in de mijnstreek heerste en kon niet anders dan ze delen.

Alles wat hij bezat gaf hij aan de mensen die nog armer waren. Hij deelde zijn meubels uit, gaf zijn overjas, zijn bed en dekens. Ten slotte woonde hij in de armzaligste hut van de streek en sliep op een plank.

Hij voelde zich vreselijk eenzaam in die tijd en het tekenen en schilderen was voor hem een middel om zijn gedachten en gevoelens uit te drukken. Het kostte van Gogh ontzaglijk veel moeite behoorlijk te tekenen. Maandenlang oefende hij en bezocht de academie van Antwerpen. Dan ging hij naar Parijs en het was hier dat hij de grote Franse schilder Toulouse-Lautrec ontmoette. Ze werden dikke vrienden.

Uiterlijk had de natuur hen beiden stiefmoederlijk behandeld, maar daarvoor hadden ze het genie meegekregen, het genie om mensen en dingen te zien en op weergaloze wijze op het doek te leggen.

— Ga naar het Zuiden, zei Toulouse-Lautrec, daar ligt de toekomst.

Vincent trok naar het mooie stadje Arles en schreef aan zijn broer:

DE ZONNEBLOEMEN

« M'n beste Theo, ik woon in een geel huisje en heb een wit atelier. Ik schilder het landschap, de boomgaarden en de bloemen waarover de zon straalt. M'n palet wordt lichter. Het is prachtig ! »

★

— Dag Vincent. Ik ben het ! Het is de schilder Gauguin die zijn vriend komt opzoeken en, net als hij, als het ware bezeten is door het licht, de zon van Provence. Ze zullen het atelier delen en samen het landschap, de mensen en de zee schilderen... De twee kunstenaars verschilden echter te veel van karakter en temperament. Gauguin nam weldra afscheid en ging zijn eigen weg. Vincent bleef in zijn gelieftkoosde streek doch totaal overspannen moest hij in een ziekenhuis opgenomen worden. Theo, zijn engel in nood, kwam hem opzoeken.

— Vincent, Vincent, ik heb nieuws !

— Nieuws ?

— Er verscheen een lang artikel over jou en over je werk !

— Niet mogelijk ! Ik ben zeven en dertig jaar, ik schilderde honderden doeken en het is de èérste keer dat een kunstcriticus zich verwaardigde mijn bestaan op te merken !

— Wees niet zo bitter, Vincent, ik heb je nog meer te vertellen !

— Ja ? Wat weet je nog meer ?

— Ik verkocht een van je doeken voor vierhonderd francs !

— Neen, dat is onmogelijk !

Dat was het eerste doek waarvoor Vincent van Gogh tijdens zijn leven een koper vond... Thans zijn de musea vreselijk trots op een doek van deze miskende schilder en kunstverzamelaars geven er haar geld voor.

★

— Theo, wat me overkomt is verschrikkelijk, ik zie fantastische dingen, dingen die alléén in mijn verbeelding bestaan. Ik ben ziek...

— Je moet alleen rusten, broer. Rust en wees niet bezorgd. Ik ben bij je en help je.

Maar aan deze vreselijke kwaal kon de trouwe Theo niet helpen. Op 27 Juli 1890, 's avonds kreeg de geniale kunstenaar een aanval van waanzin en genas er niet meer van. Twee dagen later zei hij tot z'n broer :

— Theo, Theo, zal die miserie dan nooit ophouden ?

— Toch wel. Wees maar kalm, antwoordde Theo.

★

Even later sloten de ogen, die zo gretig de zon en het licht hadden opgezogen, zich voor altijd.

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE, ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT: LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

Wat is de « Gordiaanse Knoop » ?

HET oude Gordium, dat letwat ten Noord-Oosten van de stad Smyrna gelegen is, werd beroemd door twee dingen: zijn knoop en zijn tapijten. Laten we beginnen met de knoop. Gordius, de koning van Phrygie, bouwde hier een tempel die hij aan Jupiter wijdde. Op het voorplein van deze tempel « parkeerde » hij zijn zegewagen. Blijkbaar waren er in die tijd ook al mensen die onbeheerd goed niet met rust konden laten, want Gordius maakte zijn zegewagen vast aan het tempelhekje met een knoop, die zó kunstig was gelegd, dan niemand hem kon losmaken! Wie dat wel kon, zou troonopvolger van Gordius worden... Dat was de zo beroemde Gordiaanse knoop. En als Alexander de Grote, op weg naar Perzië, niet toevallig was voorbij gekomen en de knoop met één houw van zijn zwaard had doorgehakt, dan zat die knoop daar wellicht nu nog! Over de tapijten een volgende keer...

Tussen vier en zes jaar leert men het best vreemde talen

TUSSEN vier en zes jaar leren kinderen het best vreemde talen aan en dit zonder dat het hun vooruitgang in de moedertaal hindert, aldus een Amerikaans professor. Hij vroeg aan het ministerie van Onderwijs om het aanleren van vreemde talen in de kleine klassen te bevorderen en het leerprogramma, intake talen, in de hogere klassen te verlichten.

Wat denken jullie hierover?

EEN TELEVISIETOESTEL VOLSTAAT NIET!

NAAR het schijnt werd er in de Amerikaanse huiskamers nog al eens getwist over het televisieprogramma. Moeder wou het « Uurtje voor de Vrouw » met een reeks nieuwe keukenrecepten; vader een opera en de bengels een voetbalmatch!

Indien we de kranten mogen geloven, ging het zo ver dat sommige lui twee toestellen kochten! De constructeurs van televisieapparaten piekerden over dit probleem en vonden de oplossing: Een toestel maar tweeledige visie!

Het gewone televisietoestel heeft een aantal knopjes bijgekregen en twee extra, transparante beeldvlakken die het dubbel beeld op de originele plaat schiften, enkele meters koord en gehoorapparaten. De televisie-tweezitter werkt als volgt: Op het groot scherm zie je twee door elkaar geplaatste beelden, doch dank zij twee hulpschermen, kan de toeschouwer van rechts een toneelopvoering zien en die van links een sportwedstrijd. De twee toeschouwers hebben hun eigen koptelefoon; zij horen dus alléén hun eigen uitzending en het programma, dat vlak naast hen wordt gezien en gehoord, hindert hen helemaal niet!

Dit is een Mercury van Amerikaanse constructie met een doorschijnend dak uit plastic dat, naar men zegt, zo stevig is als een auto!

DE MENS VLIEGT VIJFTIG JAAR!

TUSSEN de eerste wrakke constructie, bestaande uit een aantal houten latten, een 12 PK motortje en enkele meters linnen, waarmede de gebroeders Orville en Wilbur Wright in December 1903 een schuchtere poging waagden om het luchtruim te veroveren en daarin ook slaagden, en de huidige « Vliegende Droompaleizen » ligt er slechts vijftig jaar. In die halve eeuw werd de luchtvaart een noodzakelijke schakel van het dagelijks, modern leven. In het jaar 1952 vervoerden de verschillende luchtvaartmaatschappijen 45.000.000 passagiers. Het aantal passagiers voor het jaar 1953 zal beslist 50.000.000 bedragen. Driehonderd duizend personen over de hele wereld verspreid, zorgen er voor dat de luchtvaart normaal functionneert.

ZO TROUW ALS EEN HOND

zegt een van onze bestgekende spreekwoorden. Een Italiaanse hond leverde, enkele weken geleden, het bewijs dat dit spreekwoord waar is.

De eigenaar van deze hond had het dier in Sicilië achtergelaten teneinde niet langer in Zuid-Italië, waar hij woonde, een hondenbelasting te moeten betalen.

Groot was zijn verwondering toen hij enkele dagen nadien zijn hond zag opdagen, die over de Straat van Messina was gezwommen om huiswaarts te keren.

De man heeft besloten zijn belasting dan toch maar te betalen.

WAAR DE SPOKEN VLUCHTEN VAN SCHRIK

IN de scholen, klinieken, enz. heeft men geraamten nodig voor de lessen in de anatomie. Er zijn dus mensen die zich bezig houden met het reinigen, het polijsten en het in elkaar steken van geraamten. Een prettig werkje moet dat niet zijn! Bovendien zijn zo'n geraamten vreselijk duur. Een Duitser van Baden-Baden heeft er wat op gevonden: hij maakte geraamten in plastic! Het werd een groot succes want geraamten in plastic zijn steviger en kosten heel wat minder dan echte en kunnen aan de lopenden band vervaardigd worden.

Iedere maand verlaten er thans dertig blinkende, zorgvuldig verpakte geraamten de fabriek. Spoken zullen er daar niet ronddwalen want die hebben, zoals iedereen weet, schrik voor geraamten!

ZEG HET MET E

SEDERT de Oudheid tracht de mens het geheim van de bijentaal te doorgronden doch pas vijf jaar geleden slaagde von Frisch, een bekend bioloog, er in een goed stuk van de sluier te lichten welke over het interessante bijenleven hing.

Het zijn de werkbijen die er op uit vliegen om stuifmeel en nectar te verzamelen. Om stuifmeel te verzamelen, nemen ze van hun korf een klein beetje honig mee, opdat het stuifmeel beter aan hun poten of buik zou blijven kleven. De nectar wordt verzaard in de zg. honigmaag. Deze is van een speciaal klepje voorzien dat open gaat wanneer de bij honger heeft en van haar eigen voorraad wil smullen.

Komt een werkbijtje aan met een rijke buit naar de korf terug zien we hoe, enkele ogenblikken later, een hele zwerm bijen dezelfde kant uitvliegt om

Van links naar rechts : een korf uit wilg, een uit stro en een moderne bijenkorf met beweegbare raten en deksel.

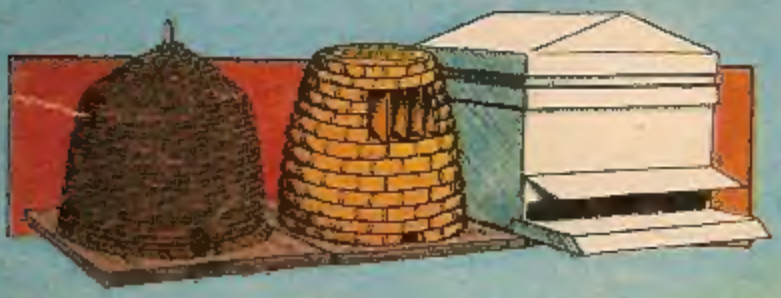

Van links naar rechts : mannetje of dar, koning

van dezelfde bloemen honig te zuigen. Het eerste bijtje brengt hun op de hoogte van haar ontdekking, en deelde hen richting en hoe ver ze moesten vliegen ! Op welke wijze deed te dansen ! In snelle trippelpasjes voerde ze een rondedans zellinnen hadden dat dadelijk in de gaten en snoven de g binnengekomene. Danst de bij telkens in de ronde, beteken tar op minder dan honderd meter van de korf te vinden is. S van links naar rechts, wil dit zeggen dat de schat op mee meter van de korf ligt. Tot op een afstand van drie kilome haar gezellinnen heel nauwkeurig inlichten. Ook de bijen verzamelen en een bijzonder rijke bron hebben gevonden, door een dans uit te voeren in de vorm van een 8. Ze kr met het achterlijf en daarom wordt deze dans « de kwispeld Nu weten de bijtjes hoe ver ze moeten vliegen, doch nog richting ? Al naar gelang de stand welke de eerste bij, zij

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITT

EN DANSJE!

werkbij

haar gezel
de ra welke
e dit ? Door
it Haar ge
op van de
dat de nec
ingt ze vlug
dan honderd
kan een bij
fie stuifmeel
en dit mede
belen daarbij
s a genoemd
ket in welke
de buit ont

dekte, tijdens haar dans tegenover de zon innemt, weten de overige bijen in welke richting ze moeten zoeken.

Brengt een bijtje slechts haar gewoon rantsoen mee naar huis en ontdekte ze geen rijke bron, braakt ze haar honig in het daarvoor voorziene hokje uit doch danst niet!

EEN bij legt één kilometer af in twee en halve minuut, ze slaat gemiddeld 761 maal per seconde met haar vleugels. Om te kunnen vliegen verbruikt ze van 30 tot 40 milligram honig per uur — dat is haar brandstof — en van één vlucht kan ze dertig milligram honig thuis brengen.

De bijen houden geen winterslaap. Ze zorgen er voor dat de temperatuur in hun korf in de winter niet beneden 10° C. daalt en in de zomer nooit hoger stijgt dan 35° C. Ze bouwen hun raten niet van onder naar boven, zoals onze metsers een huis bouwen, doch van boven naar onder

DE RUITER

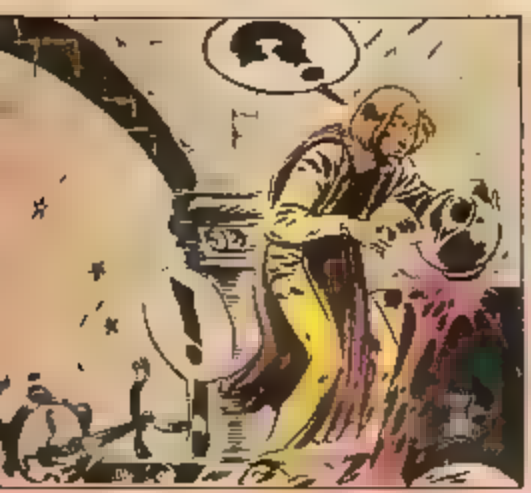

WIJSHEID EN LIST

EEN CHINEES VERHAAL VAN CHAVLIERE • GEILLUSTREERD DOOR TIBET

TE dien tijde heerste de grote keizer Jantsjoe over het Hemelse Rijk en was de stad Sie Ming Loa beroemd om de wijsheid van haar inwoners. Men vertelde in China, dat de inwoners van Sie Ming Loa meer wijsheid aten dan rijst. Op zekere dag nu stapte er een zekere Sjoe Sjee Ri in deze stad, die aan een brede stroom lag, aan wal. Hij was een koopman, die lak had aan filosofie, maar sluw genoeg om dit op handige wijze te verbergen. Hij wou in de stad Sie Ming Loa niet met de vinger gewezen worden, te meer daar hij er zaken moest doen. Hij wou Hu Mong, een rijk ingezetene van de stad, een partij zout verkopen en bracht hem nu een staal. Maar, waar woonde Hu Mong? Hij wist het niet en vroeg daarom aan een sjouwer, die blijkbaar niets anders te doen had dan te « zonnekloppen », waar koopman Hu Mong woonde?

— Pieng ang pieng, antwoordde de sjouwer, en dat betekent zoveel als : « Het fraai dak, dat de wijze Hu Mong en zijn lieve familie tegen weer en wind beschut, staat aan de overzijde van de stroom, op vijf minuten gaans van hier. »

Sjoe Sjee Ri herinnerde zich dat hij in de stad van de filosofen was aangeland en, sluw als hij was, besloot hij van de goede diensten van de sjouwer te profiteren, zonder daarvoor een duit uit te geven. Met gevensde nederigheid verklaarde hij daarop aan de brave sjouwer, dat hij een arme, zwakke grijsaard was die de kracht niet had die zware zak te torsen.... Dat hij bovendien filosoof was en niet gewend aan zulk werk en, of de sjouwer de zak niet wou dragen, niet voor geld doch in ruil voor de « drie wijsheden die de wereld regeren ».

DE sjouwer, zelf filosoof, nam dit voorstel met vreugde aan en zei, dat het hem een groot genoegen zou zijn de drie wijsheden van de eerbiedwaardige lippen van de grijsaard te vernemen...

Beiden gingen op weg. De sjouwer gebogen onder de zware zak, Sjoe Sjee Ri opgeruimd en met een heimelijk leedvermaak. Toen de drager zijn last voor de eerste keer moest neerzetten, trok Sjoe Sjee Ri zijn gezicht in een ernstige plooi om de éérste wijsheid te verkondigen : « Nan jo tsjoe ngang », wat wil zeggen : « Goedheid is meer waard dan geld ! »

De sjouwer dacht er lang over na, wierp zijn lastgever een eigenaardige blik toe, en gooide de zak terug op de schouder. Als hij weer buiten adem was en zijn zak moest neerzetten, kreeg hij de tweede wijsheid te horen : « Nan jo tsjoe sjoang », zei Sjoe Sjee Ri, met de nodige klemtonen en erg blij omdat hij zulk 'n fijn middel had gevonden om zijn waar gratis te laten dragen door een naieve filosoof

De sjouwer dacht lang na over deze tweede wijsheid die betekent : « Werk is meer waard dan rijkdom ». Hij bekeek Sjoe Sjee Ri opnieuw met een raadselachtige blik maar zweeg. De sjouwer tilde de vracht weer op en de koopman stapte er vrolijk naast in de heilige overtuiging, dat list meer waard is dan wijsheid !

VOOR de derde keer zette de sjouwer zijn zak neer en de koopman verkondigde hem heel plechtig de derde en laatste wijsheid : « Nan jo tsjoe sjungteng » of « Beter gek dan boosaardig ». De sjouwer antwoordde niet. Hij nam de zak weer op en stapte voort. Ze waren nu aan de brug en konden het huis van Hu Mong aan de overkant van de stroom reeds zien. Sjoe Sjee Ri dacht er geen ogenblik aan dat hij harteloos was, alleén het profijt, de winst interesseerde hem. Zijn hart was zo droog als het zout dat hij wou verkopen. Plotseling bleef de sjouwer staan en zei

— Wij, mensen van Sie Ming Loa, hebben wijsheden die evenveel waard zijn dan die van jou !

Haha, welke dan ?

Op dit ogenblik waren ze in het midden van de brug gekomen en de sjouwer gooide de zak zout in de stroom. Sjoe Sjee Ri schreeuwde verontwaardigd.

— Schoft ! Je brengt me tot armoe ! Mijn mooi zout ! Het beste en droogste zout van heel het land. Schande kome over je !

Luister nu naar onze wijsheid, zei de sjouwer : « De bedrieger overwint de rechtvaardige en de list de goedheid, als het zout op het water zal blijven drijven ! »

En de sjouwer-filosoof draaide zich kalm om en vervolgde zijn weg zonder zich te bekommeren om het gejammer van koopman Sjoe Sjee Ri, want... « Een man met een goed hart is niet noodzakelijk een dwaas ! »

GOUD VOOR ROME

Lambik laat zich weer bedriegen door De Schim en valt bij de keizer in ongenade. Onze vrienden verdedigen zich moedig tegen de Romeinen

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Het avontuur van de 203

ROMAN DOOR A. FERNEZ - ILLUSTRATIES VAN RIF

Pierre Lagade verborg het goud, dat hij in zijn Peugeot ontdekte, onder een denneboom. Ontvoerd door de bandieten, slaagt hij er in te ontsnappen en meent later in de eigenaar van de zwarte Rolls Royce, de leider van de bende te herkennen. Het goud is intussen op geheimzinnige wijze verdwenen en Pierre waagt zich in de villa van Ruhl

HET VOLSTAAT GOED TE VALLEN!

PIERRE had een minuut nodig om aan de duisternis te wennen, dan stelde hij vast dat hij in de living-room was terecht gekomen, die dienst deed als eet- rookkamer en salon. Tegenover hem twee deuren; de linkse gaf waarschijnlijk in de gang uit. Langzaam en voorzichtig sloop Pierre naar de andere deur. Na iedere pas bleef hij staan en luisterde scherp. Z'n spieren deden pijn omdat ze zo gespannen stonden, z'n handen waren klam en z'n hart hamerde fel.

Een indrukwekkende stilte hing er in het huis, een stilte die beangstigend werkt. Indien Pierre de twee handlangers, Fred en Gino, niet een vijftiental minuten geleden had zien binnengaan, zou hij gelooft hebben dat de villa onbewoond was. Hoe was het mogelijk dat er zelfs geen stem tot in de living-room doordrong?

Eindelijk stond hij dan bij de deur... Hij lei de hand op de klink maar waagde het nog niet ze open te draaien... Neen, dat was belachelijk! Nu hij hier was aangeland, kon hij onmogelijk op zijn stappen terugkeren. Hij moest er nu door. Langzaam, omzichtig stootte hij de deur open... Toen voelde hij dat er vlak naast hem mensen waren. Hij zag hen niet, maar hij voelde ze en dat was als een nachtmerrie. Een onderdeel van een seconde later, ontplofte iemand het licht aan...

Pierre lei onwillekeurig de hand voor de ogen om zich te beschermen tegen dat felle, witte licht. Hij zag het rustig gezicht van Hugo Ruhl en naast hem, stijf als wassen beelden, Fred en Gino.

★

KOM binnen, jongeman, wees niet bang!

Met een teken van z'n hand en een goedige glimlach op z'n gezicht, nodigde de dikke Zwitser Pierre uit nader te komen. Fred, de revolver in de vuist, volgde iedere beweging. Pierre stond in een studio waar van de muren van onder tot boven met mooi ingebonden boeken bedekt waren. Verder drie grote tapijten zetels, een stalenlamp en een kleine schrijftafel.

— Ga zitten, jongen, ga zitten, zei Ruhl en wees Pierre een stoel aan.

Toen Pierre totaal ontbutst gehoorzaamde, vag Ruhl er erg tevreden uit.

— Vriendelijk van me te komen bezoeken... Maar, je hebt wel een zonderlinge manier om je aan te melden... We hebben je echter horen komen... We verwachtten je.

Uit een étui nam hij een reusachtige havana en beet er met de tanden de kop af

Wat wou je eigenlijk weten? Ik wil je nieuwsgierigheid bevredigen!

Dat is niet nodig, antwoorde Pierre, die zijn koelbloedigheid had weergevonden en het gevaar dapper onder ogen zag. De aanwezigheid van die beide heren in jouw huis zegt me genoeg. Jij bent de leider van de smokkelaars

Ruhl haalde de schouders op.

— Je vermoedde dit reeds een hele tijd, nietwaar?... Ik heb dat wel gezien bij die goede commissaris Thomas... Nu heb je zekerheid... Dan te erger voor jou!

— Wat bedoel je?

— Donnerwetter! Ik bedoel, Jongeman, dat je ons begint te vervelen, te hinderen zelfs. Je houding verplicht ons energieke maatregelen te treffen.

Pierre meent zich vreselijk inspannen om z'n ongerustheid niet te laten blijken. Hij verbleekte echter.

— Ha, wees maar niet zo bang! Wij zijn geen moordenaars! We moeten alleen voorzorgsmaatregelen treffen. Over twee dagen hebben mijn vrienden en ik Frankrijk verlaten. We moeten nog slechts een kleine operatie tot een goed einde brengen, de laatste. Daarna verdwijnen we en, tot op dat ogenblik, plaatsen we je in verzekerde bewaring... ergens waar je je neus niet in onze zaken kunt steken en waar je ook de politie niet de geringste inlichting over ons kunt bezorgen!

RUHL bekeek Gino, doch op het ogenblik, dat hij een bevel wou geven werd er aan de deur geklopt. De Zwitser fronste de wenkbrauwen.

Binnen.

De man, die geklopt had, bleef verbaasd staan toen hij Pierre zag zitten. Hij zag er rond de dertig jaar uit, had een olijfkleurige tint, weinig haar en droeg een pull-over.

— Wat is er gaande, Albert? Ik had je nochtans gevraagd ons niet te storen!

— Een telegram, baas! Ik was in de tuin toen ze het kwamen afgeven. Ik dacht dat...

Geef hier!

Ruhl greep het telegram, opende het zenuwachtig. Nauwelijks had hij enkele woorden gelezen of zijn gezicht klaarde op.

— In orde, Albert, je kan gaan!

De man verdween onmiddellijk. Ruhl stond op en liep naar zijn bureau. Uit een schuif haalde hij een geperforeerde kaart en lei deze « rooster » op de tekst.

Een geheime boodschap, dacht Pierre, die iedere beweging van de baas oplettend gadesloeg. Ha, als ik eens wist wat ze beheisde!

Drie minuten later stond de Zwitser op en stak het telegram met verstrooid gebaar in z'n vestzak. Een ogenblik bleven Pierre's blikken hangen aan het eindje papier dat uit de vestzak kwam piepen en een dwaze gedachte kwam bij hem op...

— Waar waren we ook weer? vroeg Ruhl en streek met de hand over het voorhoofd. Ach ja! Ik zei dat we verplicht waren je voor enkele dagen te doen verdwijnen. Gino en Fred brengen je nog deze avond naar de verblijfplaats, die ik aangewezen heb... Een mooie omgeving trouwens... Ik hoop dat je je verstandig zult gedragen en dat Fred en Gino geen last met je zullen hebben!

Zonder het antwoord van Pierre af te wachten, keerde Ruhl zich naar Gino die met de handen op de rug in een hoek van de kamer stond en zich vreselijk scheen te vervelen.

— Is de auto gereed?

Ja, baas!

Vertrek onmiddellijk! Hoe eerder die jongen glinder is, hoe beter!

— O.K. baas

Fred naderde met zijn automatisch pistool in de hand en bromde

— Sta op! En pas op.. Geen enkele beweging geen schreeuw of..

Pierre kwam overeind, deed een stap en struikelde zodanig over het tapijt dat hij bijna languit op de grond viel. Hij moest zich aan Ruhl's vest vastklampen om z'n evenwicht

te kunnen herstellen. De Zwitser, die daar helemaal niet op voorbereid was, wankelde en stootte Pierre woedend van zich af

Kan je niet beter opletten en zien waar je gaat?

Verontschuldig me, mijnheer het was mijn schuld niet.

— Al goed, al goed! Maak voort

Met de revolver van Fred in de rug, liep Pierre gewillig naar de deur

★

FRED had het stuur gegrepen, Gino, zat achteraan rechts van zijn gevangene.

Ze reden door het slapend Hyères, kwamen op de grote baan voor Toulon en sloegen dan rechts af. Met zijn neus tegen de ruit gedrukt, zag Pierre het landschap voorbij glijden. Een ogenblik meende hij dat men hem weer naar het woud van Pierrefeu voerde, maar neen, dat ware al te dom. Ruhl had beslist een andere, een betere gevangenis uitgezocht. Vijftien minuten reden ze stilzwijgend verder. Fred floot een

modedeuntje. Gino scheen slecht gehumeurd en rookte een sigaret iedere keer ze voorbij een gebouw kwamen, beter verlicht dan de andere. zag Pierre zijn hoekige bandietentronie in de ruit weerkaatsen.

— Ik veronderstel dat ik niet mag weten waarheen jullie me voeren ? vroeg hij eindelijk.

Net zoals je zegt. Je mag het niet weten, antwoordde Fred.

Gino nam er genoegen mee zwijgend de schouders op te halen.

— Duurt het nog lang voor we er zijn ?

Hou je mond ! Denk je misschien dat je op een inlichtingskantoor terecht gekomen bent ?

De weg liep nu daar een kule vlakte, dan stijl omhoog terwijl de ene scherpe bocht de andere opvolgde. Rechts een ravijn dat, naar Pierre kon schatten, tientallen meter diep moest zijn.

Als gefascineerd staarde Pierre naar die donkere diepte. Indien hij won ontsnappen moest hij zijn kans nu waarnemen. dan mocht hij geen ogenblik meer wachten want een dergelijke kans zou hij wellicht niet meer krijgen ..

Hij keek naar Gino, die rookte en streng voor zich uitstaarde en liet zijn hand langzaam in de richting van de deurklink' glijden. Het risico was groot, doch met een beetje geluk kon hij het er levend afbrengen .. Het kwam er slechts op aan goed te vallen ..

In afwachting van de sprong, bleef hij roerloos zitten. z'n hart was beslist niet groter dan een boontje.. De Citroën vertraagde even alvorens een « haarspeld » in te gaan..

Met Gods hulp, prevelde Pierre

Met een ruk vloog de deur open en. met het hoofd in de schouders getrokken, rolde hij als een bol de helling af..

Hij hoorde nauwelijks hoe Gino vloekte en de remmen akelig huilden op het beton...

(Wordt voortgezet.)

VOLGENDE WEEK

DE GEHEIME BOODSCHAP

Met het hoofd in de schouders getrokken, rolde Pierre als een bol de helling af...

Deze portefeuille is voor jou!

IN RUIL VOOR 250 PUNTEN

NOG ENKELE GESCHENKEN

Kleurgrenten KUIFJE, per reeks van 5 kaarten	50 punten
Prentjes DE SPROOKJES VAN PERRAULT, per reeks van vijftig	75 punten
Chromo's ZIEN EN WETEN, per reeks van 6 chromo's	100 punten
VLIEGTUIGEN Oorsprong tot 1914 - reeksen 1 en 2	
VLIEGTUIGEN Oorlog 1939-45 - reeksen 1 tot 3	
SPOORWEGEN reeksen 1 en 2	
MARINE, reeks 1	
AUTOMOBIEL, reeksen 1 tot 3.	
Foto's in relief « ANTWERPSE DIERENTUIN » met speciale bril. Per reeks van twintig	200 punten
KUIFJE's Puzzle op hout	500 punten
Blokjesspel KUIFJE	500 punten
Speciaal abonnement op KUIFJE van 10 nummers	500 punten

DE KUIFJE'S BON wordt aangeboden door

VICTORIA MATERNE - HEUDEBERT TOSELLI
PALMAFINA - PILSBERG - PROSMANS - PANA
HORTON - KOLYNOS - FRANCO-SUISSE DE
JEUGDBLADEN « KUIFJE » EN « TINTIN »

Het KUIFJE'S UURWERK

PRESENTEERT DE VROLIJKE VALSCHERMSPRINGERS

HET KUIFJE'S UURWERK IS EEN HELVA CREATIE

Tekst en tekeningen

POM EN TEDDY

van Frans Craenhals

Onze vrienden ontsnapten als bij wonder aan een ongeluk dat door de « Hartvreter » veroorzaakt werd Op een kruispunt gaat juist het rood licht aan en Tockburger kan niet meer verder

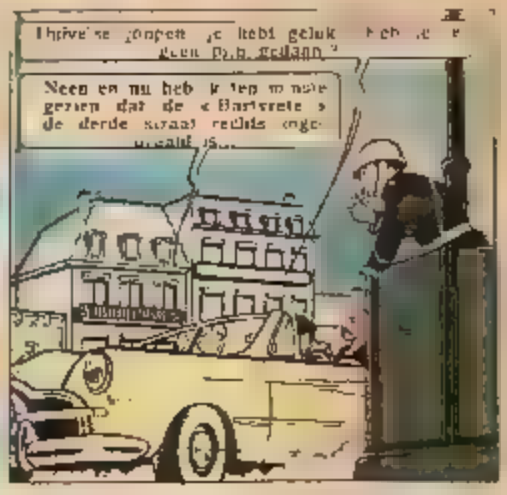

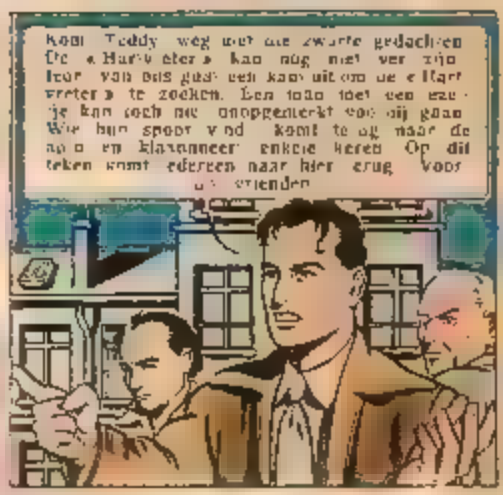

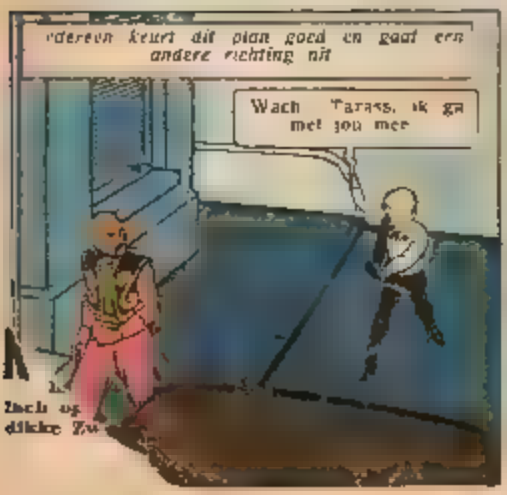

HET GELE TEKEN

Een onbekende liet Blake weten dat hij bereid is de politie te helpen, op voorwaarde dat de kapitein 's avonds alléén naar de sombere wijk van Limehouse komt. Mortimer wacht vol onrust op de terugkeer van Blake...

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

(Wordt ve

HET ZEEHONDENEILAND

Mark deelde aan Robert mede welke ontdekking hij deed. Beiden zijn bezorgd om het lot van King. Kapitein Drury, ongeduldig omdat er nog geen zeehonden in het gezicht zijn, vraagt uitleg aan de professor...

(Wordt voortgezet.)

DE GROTE KUIFJESPRIJSVRAAG 1954

TWEEDE PROEVE

VERBODEN TE PARKEREN!

VRAAG:

Geef me het merk van de tien auto's die je op onderstaande foto ziet. (Voorbeeld: Nr 11 is een Imperia.)

VOOR MEER DAN 200.000 FR. PRIJZEN!

EERSTE PRIJS:

EEN PRACHTIGE WAGEN
IFA 1954 BERLINE 3 CYLINDERS

LIJST VAN DE PRIJZEN

Een auto IFA 1954 (waarde: 75.000 Frs.) van de Ets. Pierreux, Grand Garage du Luxembourg, 3-7, Parnaseuslaan, Brussel.

Een televisietoestel KREFFT (18.000 frs.) en vijf radiotoestellen AKKORD van de firma STAAR, Vander Stichelenstr., 63, Brussel.

Zes KUIFJE's UURWERKEN, een HELVA creatie.

Vier AJAX fietsen van de firma AJAX, M. Lemonnierlaan, 176, Brussel.

Tien electrische treinen MÄRKLIN van M. FERBER, Sint Jansstraat, 41, Brussel.

Tien tenten, vijf luchtmatrassen, tien rugzakken, zes en zestig strandballen, drie en zestig zaklampen van GOVERNOR, de belangrijkste fabriek van Sport- en Kampeermaterieel.

Veertien vulpennen PARKER «21» — vijf basketballen — derlig fotoapparaten GEVABOX — tien voetballen — honderd spelen Bim-Bam van NAVYBEL — tachtig albums «Zien en Weten» — tachtig albums «Sprookjes van Perrault» — duizend geheime boodschappen — enz.

BOVENDIEN HEEFT HET KUIFJE's UURWERK EEN VERRASSING VOOR JE!

ZIEHIER WAAROM...

DE IFA 1954 - 3 CYL. EEN JUWEEL IS!

- De IFA is een vlugge, «nerveuse» wagen. Max. snelheid: 115 km. per uur.
- Zeer stevig. De tweetaktmotor verslijt niet zo vlug.
- De wagen heeft voorwielaandrijving en is baanvast.
- De IFA is elegant en comfortabel. Vier ruime zitplaatsen.

REGLEMENT

1. — De Grote Prijsvraag is gratis en alle lezers van ons blad kunnen er aan deelnemen van welke nationaliteit ze ook wezen.

2. — De deelnemers moeten zes jaar geworden zijn en niet ouder zijn dan achttien d.w.z. geboren tussen 1 Januari 1935 en 1 Januari 1948.

3. — De prijsvraag is verdeeld in vijf proeven. De éérste is verschenen in «Kuifje» Nr 8 van 24 Februari jl.

4. — De oplossingen van de 5 proeven moeten ons samen toegezonden worden op een formulier dat, ten gepaste tijde, in ons blad zal ingelast worden.

5. — Op dit formulier moet je de vijf deelnemingsbons kleven: 1, 2, 3, 4 en 5.

6. — Dit formulier steek je ingevuld en ondertekend in een gefrankeerde omslag met het adres: KUIFJE-BRUSSEL en de vermelding: GROTE PRIJSVRAAG 1954.

7. — De correctie van de antwoorden wordt in onze kantoren gedaan onder het toezicht van een deurwaarder. Tegen onze beslissingen kan geen beroep aangetekend worden.

8. — Deze omslag mag alléén het formulier van de prijsvraag bevatten en geen brieven of andere mededelingen.

9. — Onze lezers in de kolonie en overzeese gebieden krijgen een maand langer tijd om hun antwoorden in te zenden.

10. — De prijzen die niet afgehaald worden voor 31 December 1954, worden opnieuw eigendom van «KUIFJE», verder zal er geen enkele prijs ingeruild worden.

KUIFJESPRIJSVRAAG 1954 No 2

DE NAJAVALLEI

DOOR HERGE

De maharadja van Gopal is nog steeds vreselijk boos op Jo en Jetje en heeft Moghadir het bevel gegeven hen een pak ossenslagen te geven...

(Wordt vervolgd.)